

عنوان مقاله:

تحلیل فقهی ضمانت نامه های بانکی از دیدگاه فقه امامیه

محل انتشار:

پژوهش نامه میان رشته ای فقهی، دوره 5، شماره 10 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

اصغر آقامهدوی - دانشیار فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه امام صادق (ع)

محمدرضا عباسی - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه امام صادق (ع)

خلاصه مقاله:

بانک به عنوان یکی از اصلی ترین ارکان اقتصادی جامعه، مطالبات بین اشخاص حقیقی و حقوقی را در قالب صدور ضمانت نامه اهی بانکی، تضمین می کند. ضمانت نامه های بانکی تعهدی است یک جانبه به درخواست ضمانت خواه تا مبلغ نقدی معینی را به مجرد طلب مضمون له پرداخت کند. اکثریت فقهای معاصر در مشروعیت و جواز استفاده از ضمانت نامه های بانکی اتفاق نظر دارند، اما ماهیت فقهی آن، که منشا آثار و احکام متفاوتی می گردد، مورد اختلاف است. پژوهش حاضر به بررسی ماهیت فقهی ضمانت نامه های بانکی، در قالب های عقد ضمان، ایقاع، کفالت، تعهد به نفع ثالث، ترهین به نفع ثالث و عقود مستقل خواهد پرداخت و از میان نظریات مطرح شده، ضمن پذیرش نظریه عقود مستقل، در توجیه ضمانت های بانکی به عنوان عقدی مستحدث و نامعین، نظریه تعهد به نفع ثالث را به عنوان نظریه صحیح تر در قالب های سنتی و معین بر خواهد گزید و به اشکالات و نقدهای وارد بر آن پاسخ خواهد داد. روش پژوهش حاضر تحلیلی- توصیفی و روش گردآوری اطلاعات به طور عمده کتابخانه ای بوده است. بر همین مبنا ابزار گردآوری اطلاعات عبارت اند از: کتب و مقالات فقهی و حقوقی، نمایه و بانک های اطلاعاتی و اینترنت.

کلمات کلیدی:

ضمان، ضمانت نامه، بانکداری، رهن، کفالت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/835193>

